

Meren rantaan löi aallokko ja tuuli ulisi korvissani. Vähän kuin katsoisi omaa elämäänsä. Toisen aallon jälkeen tuli toinen aalto ja vielä vähän isompi kuin edellinen. Kyynel tippui poskelleni. Tunsin olevani hukassa. Mietin eilisiä lapsia leikkipuistossa, jotka vilkuttivat minulle iloisina. Se sai pienen onnen tunteen, mutta se oli vain pieni pilkahdus mustien ajatuksien joukossa. Voiko tämä ikinä muuttua parempaan vai jääkö elämäni onnettoman lyhyeksi ja surulliseksi yksin kuljetuksi matkaksi? Oli perjantai ja olin matkalla leipäjonoon Helsingin itäisemmälle puolelle. Kävelin vilkkaita katuja pitkin, kuin ketä tahansa muukin ihminen. Pariskuntia, lapsia ja kiireisiä aikuisia salkut kädessä matkalla töihin. Siinä, juuri siinä kohtaan huomaan eron minussa ja muissa. Olen yksin ja työtön, surullinen ja onneton. Ei auta muutakuin jatkaa ja unohtaa nämä seikat, joita kukaan muu ei huomaa minussa. Olin päässyt jo kiireisen keskusta alueen ohitse. Parin korttelin päässä olisi paikka jossa käyn joka päivä. Paikka josta ihmiset hakevat ruuan selvitäkseen. Seison jonossa muiden nälkäisten kanssa ja juuri nyt tunnen vain surun, joka on jokaisen ihmisen kasvoilla tässä jonossa. Hyvä on poissa ja paha on sen tilalla. Jono liikkui hitaasti. Keuhkoissa kohisi ja sormet tärisivät. Johtuneen vesisateesta. Tunsin lämmön palaavan krooppaan. Olin vihdoinkin saanut leivän ja juoman, jota ilman en olisi enää täällä. Sain syödäkseni. Palasin samaa reittiä kotiin. Olin päässyt takaisin meren rantaan. Katsoin muutaman minuutin ajan kaukaisuuteen aaltojen taakse. Itku tuli taas, en vain voi enää pidättää tuskaa sisälläni. Näin mielessäni perheeni tuskan, mitä he joutuivatkaan kokemaan. Luovutan, se on ainoa vaihtoehto tilanteessa mihin en uskonut koskaan päätyväni. Usko on kaikonnut ja mieli mustunut. Haluan sinne missä on hyvä olla ja rauha palaisi luokseni. Elämä on ollut minulle haaksirikko, josta en ole päässyt sinne missä minun oikeasti kuuluisi olla. Kaikkivaltiaan Herran, joka minut hyväksyy sellaisena kuin olen ja rakkauden tunteen antaa kaikille omille lapsilleen.